

Ens cal un exèrcit català

written by Fredi Bentanachs | 14 de juliol de 2016

Sé que el tema produeix controvèrsia. I no hi ha un posicionament clar. N'he parlat amb molta gent i molt diversa, des de la CUP a CDC. Hi ha posicions poc clares. Crec que el tema és greu i cal parlar-ne, i molt!

Catalunya de sempre ha tingut un exèrcit per defensar el territori, però a diferència d'altres nacions, aquest ha estat una milícia lligada al poble. La defensa del poble català l'ha feta la milícia popular lligada a la Generalitat i els gremis de Barcelona (la Coronela), els Miquelets lligats al territori, el sometent lligat als pobles del Principat, Maulets en el cas dels pobles del País Valencià i els Angelets de la Terra en el cas de la Catalunya Nord. Històricament aquestes unitats han esdevingut de les tropes de terra més aguerrides i temudes. Foren elles les què defensaren fins el final Barcelona, Cardona i Girona èpicament contra els borbons castellans/francesos.

L'aposta per un exèrcit popular ja el defensava Macià a Prats de Molló. L'exèrcit català dels voluntaris, d'Estat Català; que marxaren a reconquerir Mallorca en mans del feixisme espanyol i s'integrarien després al recent creat exèrcit català de la Generalitat a la guerra d'Espanya. Noms mítics com el comandant Jaume Martínez Vendrell que amb llur batalló d'artilleria defensava a canonades amb l'estalada la retirada dels republicans camí de França. Els voluntaris catalans a la Primera Guerra Mundial defensant amb l'estelada, la lluita contra el Kaiser o les forces guerrilleres a la Segona Guerra Mundial contra els nazis amb la col·laboració dels homes i dones del Front Nacional de Catalunya (FNC) passant aviadors aliats pels Pirineus etc. Una república, un estat independent, ha de tenir un exèrcit per defensar el control del territori i per repel·lir qualsevol agressió estrangera.

La memòria recent d'un exèrcit feixista d'ocupació al nostre País ha fet que les generacions dels darrers 16 anys hagin crescut amb aversió al militarisme confonen ser pacífic amb ser pacifista. Una república popular i democràtica ha de gaudir d'unes forces de defensa totalment professionals lligades al Parlament català on llurs comandaments es deguin estrictament a aquest i rebin llurs ordres del manament directa del Parlament. Que tinguin la missió de la defensa del país i les seves costes en cas d'agressió estrangera.

Un país la defensa del qual depengui d'altri no és un país lliure, és un país sumís. La defensa del territori és essencial per mantenir-nos lliures com a poble. Per tant, la República Catalana s'ha de dotar d'un cos d'exèrcit ben preparat per terra mar i aire.

El debat és obert i el meu posicionament públic és inequívocament pel manteniment d'un exèrcit català professional i de defensa del territori.

Donec perficia.